

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivec dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, St. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Ali naj bo spravna konferenca v Istri — taka-le?!

Uredniki »Edinosti« so sami neverni Tomaži in ne verujejo v resnost akcije, ki se je zasnovala za sporazumljenje v Istri. Oni prerekujejo fiasco Campitelliju in vladi. Kako morejo biti vendar tako črnogledi, ko niti ne vedo, kako si gospoda v Poreču in na Dunaju mislijo to konferenco?! Oni okoli »Edinosti« naj majajo z glavami kakor hočejo. »Brivec« pa je prepričan, da bo vspeh konference popoln, ako vsa gospoda na delovanje mislijo le tako, kakor kaže ta-le slika.

Na sv. Klejstre dan.

(Pustno poročilo Briven.)

Še je bilo prijetno na pustni večer. Marsikatero okroglo sem slišala, a danes — tako pusto in mračno o moji glavici. Premišlujem srečni predpust in današnji ploh. Ko bi poslušala preroka Ančeharja, bi bila dandanes na drugi stopnji. Ta ženitovanski mešetar zine marsikatero pametno, toda jaz ga le nisem hotela poslušati. Rojile so mi veliko hujše muke. Breučala sem, da se mi danes kar neumno zdi. Pa kaj si hočem pomagati, če je človek, »ledik pa frej«, si veliko domišljuje. Posledice svoje grozne domišljije dobro danes občutim. »Odrešena« bi bila nespretna »muke«. O, kje si danes »odrešilni« Bločan?! Zakaj se ti nisem oklenila okoli vratu, ko sem sedela poleg tebe, ter vzkliknila: »Tvoja hočem biti do hladnega groba!« Vedi dragi Brivec, to je fant od fare, malo obriti bi ga bil moral, pa to ni prav za prav nobena napaka, saj bi to že sama storila. Da si danes ne hladim krvi pri njem, je vzrok nesrečna misel: al' bi ga, al' ne, ker je za nekaj grošev prestar. »Ne« je zmagal in tako sem danes osamela. Odšel je, blizu ga ni več, gotovo je strašno žalosten.

Ako bi vedel, kaj se godi v mojem sreču, bi me gotovo posetil prav k malu in še večkrat kot v zlatem predpust. Tako bi bila oba zopet potolažena in živela bi v veseli nadi: po Vel. noči.

Tako sem si mešala pamet zaradi tega »altroke« Bločana. A okoli meni se

PODLISTEK.

Ponočni strah.

Mušie srednje velikosti zlezla je drževoopravnika namestniku v nos. Ali je bila radovednost, ali lahkomislenost ali le vsled teme; neve' se prav kako je tje prišla, dovolj, nos ni mogel prenašati tujega soseda pod svojo streho. — Gospod Gagin je zakihal s tankim a silnim glasom, da se je postelja stresla in čulo se je kakor bi bil kedo jakleno elastično pero spustil. Gospa Gaginova — Marija Mihajlovna — še — »frišna« in lepa blondinka se sprestrašena zbudi, obrne se na levo, a čez pet minut se zopet obrne zaspati pa le ni mogla več. — Ko je parkrat zdahnula, sklonila se, stopila čez soproga, zdrsnela s postelje in šla k oknu. Gledala je po dvoru, videla skednje, na vzhodu je zapazila blede žarek a tudi tega je pokrtil zbirajoči se oblak. Mirno je vse, še ponočni čuvaj, ki je zato plačan se ne gane.

je smukal še za nekaj grošev starejši Matija. Dober mož, trden kmet, a kaj zopet — vdovec je, oče dveh otrok. Prav rada bi se odločila zanj.

Lepo bi gospodinjala na dobrem domu, mirne noči bi imela; a otroka, to me je odvrnilo. Večni se mi bodo zdeli postni dnevi, ker se nisem odločila niti za »obrobjenega« Bločana, niti za pomižkujočega Matica, še bolj pa, ker nisem slušala preroka Ančeharja. Priznam, da bi bila danes na dobrem, ko bi prišla v tvojo brivnico, vrli Brivče, o pravem času. Potrebna sem bila ostre bitve. — Ako bi vedla preje, da mi bo tako hudo pri srčku, bi govorila tako-le: »Tvoja sem na veke, ti osrečevalni Bločan!« ali pa: »Domov me pelji Matie, za te hočem živeti in umreti!« Kupila bi najmočnejšo vrv ter si navežala srečni zakon. Ker sem bila pa v odločilnem času tako muhasta, sem zato doživela ta nesrečni — ploh. Pa naj bo poslovlila sem se od veselega Kurenta, poslovim se pa tudi od Tebe, premeteni Brivec, in sem Ti pokorna.

Cima.

Smešnica.

Neki deček pride k županu po živinski potni list. Župan ga vpraša: »Za koga bo ta list? Ali bo za mater?« Deček se moško odreže: »Ne za mater, ampak za kravo!«

Nekje na Dolenjskem je vprašal duhovnik pri letošnjem velikonočnem izpra-

Mir je motila samo Marija Mihajlovna ozirajoč se zdaj na levo zdaj desno v tem ko so nje dolgi razpleteni lasje plavali v zraku. Ka tako gleda zazré nekaj, zdelo se ji je da se od vrta sem nekdo bliža hiši. Menila je začetkom, da je krava ali konj a pozneje dobi stvar človeški okvir. Zdelo se je, da se bliža kuhinjskemu oknu, da se je malko ustavil, de stopa z levo nogo na okno in da je zginil — v temi. —

»Tat je« — je zaupila zbledela Mihajlovna.

Misel da je tat v kuhinji, da od tam pojde v jedilnico, kjer je shranjena sreberna »pošada«, da pride v spalnico s sekiro v roki, da stoji pred njo grdi tolovajski obraz, da zamaha s sekiro — mrazščalica jo oblije po životu in mravlinci so hiteli po stegnu. —

»Vasil, Vasilij — Prokofič, moj Bog spi kakor mrtev — vstani, zbudi se pravim!«

»Nuu — mrmra zaspan, zasope globoko in povleče sapo vuse.

ševanju neko žensko, naj naredi križ. Žena se križa: v imeni Boga Očeta in Sv. Daha — Amen. Duhovnik se razjezi, ko čuje sad svojega delovanja, ter zaupije: »Kje je pa Sin?« Žena se prestraši in boječe odgovori: »Služit je šel.« (Mislila je namreč na svojega sina.) Župnik: »Kaj« — »Za 20 gl, ene hlače in dvoje parov črevljev se »ukordal«, mu lepo odgovori prestrašena žena.

Nekaj smešnic.

Pri birmi.

Š k o f: Povej ti vidno znamenja zakramenta sv. birme?

B i r m a n e c: Kolači.

Kmet in „karfijolček“.

K m e t: Prosim gospod, kedaj gre »ceh« na Trst?

K a r f i j o l č e k: Dummer Bauer, mit wem glaubst du zu sprechen?

K m e t: Gospod nezamerite mi, milil sem da ste »ajsenponer«.

A: Kako nosite pri vas mrtvece k pogrebu?

B: Noge naprej.

A: Pri nas pa celega hkratu.

S p o v e d n i k: Sedaj ko sem Vas priporočil Bogu, kaj bi še želeli? —

B o l n i k: Cuker, med in tržaške fige.

»Za Boga, zbudi se! Pri nas je tat v kuhinji. — Sem bila na oknu, je šel kroz okno. — Vasilij — Pri Marvri Jegorovi se tudi lani okradli.«

»Ka-aj?«

»Moj Bog, ne čuje! — Poslušaj ti drvo, — ravno sedaj sem videla nekoga splaziti skozi okno v kuhinjo — Pelegija umre od straha, — v omari so sreberne žlice.

»Neumnost.«

»Vasilij — to je neznosno, jaz govorim a ti spiš in smrčiš dalje. —

»Nočeš da nas okradejo.«

Gagin se stegne zdeha in slednič se počasi skaleha izpod odeje. —

»Hudir naj vé, kakšne ste ve ženske, še v noči ni miru, kar za nič in ničesar budite človeka.«

»Presegam Vasalij, da sem videla tata plaziti skozi okno«

»In potem, pusti ga, skor gotovo je požarnik, šel je k Pelagiji.

A: Čemu tako tolčeš ubogega psa?
B: Da mu napravim nekoliko veselja.
A: Radoveden sem kako veselje napraviš ubogi živali z bičanjem?
B: Boš videl kako bode vesel ka ga iz-pustim.

M i h a: Kako globoko pokopavajo pri vas mrliče?

M a t e v ž: Do pasu.

M i h a: Kako pa to, da nisem nobedne glave videl ven moleti, ko sem šel mimo pokopališča? —

K o r p o r a l: Fantje, sedaj niste več civilisti, sedaj ste vojaki. Zato se morate obnašati tudi po vojaško. Vi Nimanič, ali veste kaj je prav za prav vojak in s čim se razločuje od civilistov?

N i m a n i č: Vojak je iz menaže in komisa sestavljeno bitje, katero se pre-giblje s pomočjo klufut in cebat. —

Brivec žaluje!

Ker izide v kratkem naredba, vsled katere se vžge znamenje na čelo vsem onim, kateri so krščeni a nimajo krščanske vesti, je sklenila večina Tržačanov, da si puste rasti dolge lase zato da zakrijejo vžig na čelu. S tem odpade Brivec velikanski zaslužek pri striženju. Vsled grozne žalosti in tuge oboli že najbrše.

»Kaj, kaj govoriš!«
 »Enostavno, saj je požarnik šel k Pelagiji.«
 »Tem huje, to je huje od tatu — v moji hiši ne trpim einizma.
 »No trpiš einizma, je li to einizem čemu rabiš to tujko, reci hlednokrvnik.
 »Tako je bilo kar svet stoji.
 »Čemu je požarnik, kakor da gleda ali v kuhinji gori.« —
 »Ne Vasilij, ti me ne poznaš, — niti misliti ne smem, da je tak človek v moji hiši. Vasilij pojdi takoj v kuhinjo; jutri povem Pelagiji, da tega ne trpim. Po moji smrti, delajte kar vam drago! Pojdi!« —
 Hudirja saj si vendar pametna... tedaj pa grem. —
 Vasilij... padem v omedlevico!
 Gagin potisne noge v ponočne »škarpete« in gre v kuhinjo. —
 Tam je tema kakor v sodu, prijemal se je z rokama ob zid, za stene; odpré vrata v otročnico ter zbudi dovilko. —

Nabitemu Angležu.

I.

Tako si angležki namislil je sin:
 »Kje zlatih še več kaj bi našel rudnin?«
 Kje našel demantov vrh zemlje bi koj,
 Ob njih da nabrusil bi krempelj si svoj?«

In sin albijonski — iztrebi si nos,
 Povoča — izvoča brž zemljice kos,
 Oj zemljice kos, kjer se zlato smeji.
 Ter tu še in tam na demante meji.

In dalje še misli: »Kaj meni je Bur!
 Jaz njega uženem, kot Hrvat par pur,
 Ko par krat pomerim in parkrat vstrelim,
 Že vojsko vso bursko na beg zapodim.«

Res lepo je mislil si ta poštenjak
 In hlače otresal si je korenjak,
 A dobro ni zgrabil on vola za rog.
 Ker človek obrača, obrne pa Bog.

Glej Bur mu na grbo tako je zapel:
 »Če misliš, da meni deželo boš vzal,
 Potem si neumeu kot ogerski bik
 In rog tvoj postavil si bom za mejnik!«

Ker Bur pa res dobro mejnik si stavi,
 Zato pa vsak časnik zdaj Bura slavi,
 In tudi jaz včasih bom zlavo mu pel,
 Angleža pa vsakrat s pušico zadel.

Silvester.

Mešetarice v Kurji vasi.

U r š a: Ej ti poglej, večeraj je bil »bal« pri Drejatu.

»Vasilisa! večeraj si čistila mojo haljo, kje visi?«

»Dala sem jo Pelagiji.«

»Kakšen nered, če kaj vzamete se ne dobi več na mestu. Zdaj naj tekam okol brez ponočne halje.

V kuhinji se obrne na ono stran kjer je pod lesenim pokrivalom v stari globoki skrinji ležala kuharica.

»Pelegija, he Pelagija, kaj se delaš gluha. Ali spiš? Kedo je prišel skozi okno, »A ah — kaj, skoz okno, kdo je skoz okno... (zdeha Pelagija).

Tiho, reci mu naj gre, razumeš!

Tukaj nima ničesa iskati.« —

— »Ali ste iz uma ali me imate za norico. Cel dan delam, tekam in še ponoči nimam mirú. In ta obdolžitev za štiri rublje. Sem služila pri trgovci, a take sramote ni bilo.« —

»Dobro, dobro, naj se pobere in takoj čuješ.

»Da se greha ne bojite gospod (in

Š p e l a: Ka pej da vem prav lušno je bilo.

U r š a: Ah zdaj je pa post »ali se bodo fantje in dekleta zbirali za belo nedeljo, posebno pa ajenponarji. Kaj pa je tam v uni hiši k' je teliko spre-vodnikov in šlosarjev, ali bodo prav gruntali o kakšnih lepih puncah. —
Š p e l a: Veš kaj, bodo že one dve, ki so kakor dve mešetarci na žvinskem trgu zgruntale za kakšno. Le poslušaj, pa prosim te molči, jaz le tebi povem: ona ki na vatle meri ima enega v grifu, tudi mu eno prav fest snubi. —

U r š a: Bejš, kaj? katera pa?

Š p e l a: Boš kmalu videla, da se bo obrisala ker misli, da je le ona narbolj prefrigana. —

U r š a: Pojd, pojd in molči. Pa una, ki aju maht in gulaš železničarjem deli in jih pri zajutruku in kosilu draži: »Vi, ta bi bla fajn za vas, una pa ne«. No fantje so pametni, da jim za hrbtom osle kažejo. —

Š p e l a: Ha, ha prav je da se smejejo. —

U r š a: Molči, jutri pojdem gor pa bom zvedela, katerega bodo zdaj vsnubile. Jaz pa mislim, da jim le žal ker so tako stari kakor Nanos. Ali se ti ne zdi ena kakor »bakala« a druga kakor »braier«. —

Š p e l a: Prosim te zdaj molčive, pride še čas ko se bove o tih še več zmenile.

U r š a: Lahko noč. —

glasno so se čule padajoče solze). — Bogati gospodje nimajo pojma, da tudi mi trpimo v našem nesrečnem življenju, (tu zopet zajoče). Nas lahko žalite ker nas nihče ne varuje.«

»Mene je vsejedno, gospa me je poslala.«

— Vasilij je dobro vedel, da nima pravico z kuharico držati kazenske razprave, že je hotel oditi. — »Čuj Palegija večeraj se dobila moja ponočno haljo v izprašenje — kje je?

Ah gospod, pozabila sem položiti jo na stol, gotovo visi na žeblju pri ogajišču. —

Gagin pritiplje do ogajišča sname haljo in se vrne. —

Ko je odšel gospod je Marija Mihajlovna čakala tri, štiri minute. —

»Koliko česa ga ni nazaj, dobro še da je samo einiker. Ko bi pa bil res tat.« In zopet se ji zdi, — da nje mož stopi v kuhinjo — en udarec s hrbtom sekire — da je mrtev.

Torquemada v kovačiji.

(V španskem stilu.)

Ali Torquemada sam, ali duh njegov po našem mestu blodi. Kovačijo svojo ima v Listu kjer žareče bo podkove stiskal na čela vsem nazovi — kristjanom.

Kristjan le on je, silni Torquemada, ker on še »mičken« »pri krstnem aktu«.

Ni z nogami breal, ko se mu proti volji je sol topila na jeziku; zato le on kristjan je pravi v občestvu.

Njemu naloga je, ko dozorel je v možaka, da nazovi-kristjane poišče med Slovenci, ter »oba spola« v kovačijo spravi svojo.

»Proč iz cerkve taki, katerim smrdi krščanstvo. Oči, ki »madež krsta« nosi proti lastni volji, drugi znak dobi no čelo — znak podkove vražjega kopita.

V kovačijo vandrata bo ona četa, kateri »mrz obsuje ude«, če cerkev samo od zunaj gleda. —

Iz kovačije pristopiti mora v »brezversko vero«, ker je cerkev preprizanesljiva — prepohlevna — »Cerkev, ki potuho daje, cerkev, ki vzgaja »krščansko plevo, cerkev, ki duši plemenitost čistega krščanstva.«

Torquemada bo z motiko ruval pléve in luliko, ki onesnaža cerkveno polje.

Izobčence bo nakladal na vozove, seveda v verigah, drugače mu zbežijo, in zvozaril bode v kovačijo svojo.

Potem še le bodo imele mir »izrabljene žene« in bodo »frišne« dobivale krščanske može. —

Pet, šest minut, že jo obliva mrzli pot. »Vasilij, Vasilj!«

»Kaj kričiš tako, tukaj sem!« —

Gagin se nasloni na posteljo. —

»Nobenega ni bilo, tebi se je pozdevalo. Taka strašljivka, jutri naj pride zdravnik da ti pušča kri.« — Čez par minut:

»Ali ne diši po čebuli — Vasilij?«

Ne morem več spati, zgubil sem sen. Potrpi da ti pokažem sliko našega novega državnega pravnika z lastnoročnim podpisom.«

Gagin vname luč. A predno še se odmakne od postelje čuje — glas, — obrne se a v tem zagleda dve veliki očesi. »Ali si suktno slekel v kuhinji, kako da...«

— Poglej se Vasilij, za božjo voljo:

Gagin se ogleda, bil je v požarnikovi suktni.

Ne vé se ali sta Gagin in Mihajlovna še tisto temno noč zaspala, ker je v kuhinji vsako toliko nekaj zaropotalo in škripalo, tedaj tudi Pelagija ni spala. —

Dela bo imel Torquemada silni pobi rati »iz bolnišnic, sirotišnic, hiralnic, ječ — ta vesoljni golaš« ter ga spravljat v kovačijo svojo.

Kako bodo pihali mehov, kako iskre letale v viš, kako bo zubelj oblizaval klešče in podkove. In Torquemada znake vžigal, da smrdelo bo po mestu. —

Iz kovačnice bodo pa odhajali »za znamenani z na čelu užganim znamenjem«.

Cerkev bo pometena, na Krajskem bo vladal Slovenec, v Gorici Gorica, a v Trstu silni Torquemada.

Alelujec.

Gospodična.

Dvajsto stoletje, stoletje kulture to leto tud' ga berske mlade babure. Marička jezična, županova hči, vam lahko kot priča živa stoji.

Staro proč! — Novo na dan, da bode vesel nje oče župan, da bode lahko se žujo ponašal, če bode kedo po nji vprašal.

Bilo je praznik sv. Martina molitvenik »nemški« v rokah ima. Šopiri žnjim se pri vel'ki maši in z jezikom tem svetnike plaši.

Pri nji je nemščina: uzor, moda, Slovenski govori, samo prismoda. Sloveščina: šara nerabna stara. Slovence vsak nji uboga para.

Ko pride v prodajalno k njim kedó, dobi mu že »nemščina na uho: »Zi vinčens« gefrau? Andra niks? Imamo tud' kute oevibi — biks.

In to se ponavlja, naj pride 'z Laivea kedó, Tabra al clo Škrepelivea. Če pride žandar pa al' financir. je tudi skupaj že ves hudir.

A kje se je nemščine »punca« učila, saj ni v nemško šolo hodila? Uprašal kedo bi, a znano je vsem, da prodajala je slive v Kočevji ljudem.

Zato »Brivec« učeni, mogočni to »punca« zročim britvi ročni. Če pa poboljšala ne bode se s tom. v kratkem sporočil al' pisal Ti bom.

B. J.

Ribniški rešetar.

Pred najkaj lajti, vajs, drag Brive! dene pozeab' m' povajdat, k s'm aküli svet'ga Jakopa ne Luaki jn Trajbja po

vasjeh obžjerou; zätü, k'maje zeduosti žita — povne kozouee, s'm j'm tüd rajte neplajtau' nu ubüdim nuove adradajau.

K' m' je taku padlu v rokeké najkaj grošev — drabiža, s'm se pa pomaknu guor u hribe po vajsesh pr't Čatež — Záplat'm nã buažje puat, k' m' je b'lu uže najkaj znanu lijentam. In rajs! Näletu sm' u bližna oštarija, k' so' majli gespudo zã goste, namr'č: Türnski grafuovi ja najkaj z L'bl'ane. Faj sa se'majli, nu unterholtali; nãkar me je zãklicau damač fant, (k'sva se duber poznala): Boltežar! pajd' lies! Le ta je dabru vajdu, de rad pijem in ne vodo. S'm pa šu. — Ta muj. prjatu jim je fest nã frmonke špilau; mene so pa kar u srajda uzeli nu p't dali, naj j'm koj ribn'sko povajm.

J'st s'm uže mnog' sküsu, j'm povajm: 48tega lajta s'm biu sudat nã Lašk'm, puod Radeck'm komebantom s'm uporne Lahe na Piemonteze pokau, da je bilo: joj! Al' j'h je ležalu ku snuapje! — Vajs taku je b'lu. — Tačas smo še po lašk' kričali: Evviva Radeeki!

Gospuoda so kar strmajli nãd moim govoram. In an mlat gaspud je guorj ustau ja reku: »Ker ste bili v vojui tak kjaree, zaslužili ste, da tu v našej družbi izpijete še več kozarcev vina!«

Suvajde s'm piu. Buh buadi hvalen za duabre l'di! — Še ena m' je zastavu gospud, rekoč: če uganem külk' je star? Jst s'm se pa kar adrajzau, nu külk'? — pjadeset lajt, — pa še brk najmate! Al' so se mi smejali nu napivali nã zdravje je rešetarja Boltežarja! Pijmo! Laj, drag Brive! n,k' t'ga ne pozabim. Poslavivši se ad dabrih l'di, s'm jo krenil, imajoč ga »puad kapo«, prek Waldtürna prk Primskau (Primskovo), kjer je dalu z L'bl'ane najku »Slavajsku pläninsku družstvu puat zãznamuat; s'm pa po drevjes'h in stajnah glijedau nã tiste farbe in pršu h an'm starem gradi nã Griči, pravijo. Č's, lijeti bua kaj kšefta zame z vitrami. Pa j'h naj blu dama: k naj strajhe. K' naj bl'u lieti n'č, s'm šu pa u vas; Švabov kamenvrh, kjer landi l'dje nãeaje rješeta za borovnice šišit za krhle, katere pot'm nã rješet'h suše ju nã rajtah precede.

B'lu je v subota. Laj! Vidim l'du it nã Primskau — zvečer — k je shuad pred žegnajem. Tüd j'st s'm se nãpotu v nedajlu jutru tjaguari nã tisti prijazni griček, — in obustau p'r »Tabru«, k' so se najkdaj lijenti krstjani branili pruti Türskim ruparjem. Ne vajs! Ah kašne »zarje« (dekleta) sa mem' nas šle guari: vse nãlišpane ju nãmihürjen'm rakavi, deb' jih

za danes tvoje orožje; priporočam ti pa, da si pripravljen za vsak slučaj in bodo britve bolj rezale ti priskrbim eno — oslice.
Srečno! Tvoj **Bajtjo P—a.**

Iz Renč. Videla sem ga, kako je letal brezupen okoli. Izpod velikih naočnikov teklo so mu corkoma debele blesteče solze.

Ruval si je lasé ter pošiljal iz prs globoke obupne vzdihé. Jokal je kakor mladi petletni deček, ki ga je mati pokarala.

»Ha! to ti je junak«, mislila sem si ter prijateljsko ga vprašam, po vzroku njegovega jadikovanja. — Pravil mi je na dolgo in široko, da je imel uže leto dni neko ljubico, katero je iskreno ljubil; toda ona je vlačila ga ves čas samo za »frok« ter ga imela za »rišervo«. In kaj misliš dragi »Brive«, kedo je oni drugi slavni (!) junak ki ga je odtrgal iz Venerinega naročja?»

Nihče drugi, nego oni Miž-niž, katerega so uže lansko leto nekateri poslali nekam.

Ta poprej tolikanj ošabni junak, je že stikal po vseh kotih. Povsod je v nemal sreča toliko časa, dokler ni zvedel kje se največ okroglega obeta, potem pa hajdi trkat drugam. Zvedel je tudi o zgoraj imenovani ljubici ter meni nič tebi nič, — potegnjen je njenega dosedanjega oboževalca kar nemilo s prestola ter sam »junaško« ga zasedel.

Vabim Te toraj dragi »Brive«, da nemudoma prideš ter da obrišeš prvemu junaku tiste preotrožje, nepotrebne solze; drugemu pa pokažeš pot do potrebne olike in značaja.

Tvoja,

Vedeževalka.

Šior Šalata.

Bilo vreme malo tomu,
Pa vladal vrag po svoju,
Živio u našem domu
Kô bubrezi baš u loju.

Još imade ostanaka
Iz hudijeh tih vremena,
Tako zvanih »Šarenjaka«.
Modernijeh za prav bena.

Ostalo još na životu
Starog kova diplomata,
Najmudriji na stramotu,
Med tima »šior Šalata.«

Diplomat je to od »Cherša«,
Šuplja tikva veliki muž,

Koga pozna da je vrša
Naša Istra baš sve uzduž.

Nije samo diplomata
Več krstitelj vseg Kvarnera,
Koji hoče od Hrvata,
Da napravi Baratiera.

Ne služi mu zato voda
Kô Ivanu Krstteilju.
Legin novac zanj je moda,
Da pokrsti Cres i Velju.

Ah Bodul mudra glava
Ne vjeruje tomu krstu,
Za to tužbe »šior« upravlja
»Ž i d o v e i č u tu Trstu

Smjermo kua njem' na vrata
I šalje mu epistolu,
Njeka djeca svih Hrvata
Talijskom stupe kolu.

Bodul smiješec mu odvraca:
»N i s m o š i j o r, poludili,
Da budemo vaša braća
Pokršteni Poperdili.«

Daj ti svojim bob za leću,
A za radić daj Šalatu,
Ali nečeš rog za sveću
Ni Slovencu ni Hrvatcu.

Jedan Biživé de la Boulogne.

Zob za zob.

V nekem trgu so imele gospodinje tajno sejo. Počgovori so bili jako resni, pritožbe hude. Slednjič predlaga županja, da mora od tega dne pričeni vsaka žena svojemumu možu ob 8 uri zvečer skriti obuvala. Predlog je bil enoglasno sprejet.

Oče župan je prvi večer potrpel, ker ni bilo najti več obuvala. Tako so tudi drugi uradniki storili, celo okrajni sodnik, pristav, zdravnik, davkar in šolski vodja: vsi kakor da bi bili enih misli so se udali v osodo zgubljenih obuval. —

Drugo jutro je županja pohvalila moža: »Vidiš Matija, kako si nocej mirno spal, daj pojdeš ves čvrst na delo. — Čemu to večerno kvartanje in zborovanje »pri beli lisici«. Pomisli samo koliko denarja in koliko zdravja si prihraniš«. Oče župan je pridno zahajal v občinski urad in tam delal do večera.

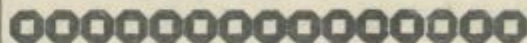
Neko sredo pa ne ve se zakaj, spravi Matija svoje akte in pride domov že ob treh. —

Županja vsa prestrašena mu priteče na proti: »Matija, kaj pa to, ali si zbolel da tako zgodaj prihajaš? — Župan pa

stopi mirno v jedilnico ter najde tam obloženo mizo vsakovrstnih botere; bila je gospa davkareca, dohtarca, gospa sodnikova in kaj jaz vem kdo. — Nakratko vse znamenite kofetarce neimenovanega trga. — Prijetno je dišala kava in sladki kruh na mizi, pa tudi »domino« je čakal v odprti škatljici. —

Župan ne bodi len, se vsede k mizi in izpije kavo svoje žene, potem pa za drugoma še drugih šest skledic; kruha se je tudi najedel. Ženice so osupnjeno gledale kaj župan dela. Ko je oče Matija obral vso mizo se je priklonil in odšel. — Drugi dan je to »manovro« ponavljal gospod davkar, potem zdravnik in sploh vsi gospodje očetje.

In res je pomagalo — štirinajsti večer ni bilo več skritih obuval; pa tudi gospodje uradniki niso prihajali več domu ob treh urah. — Gospa županja in nje prijateljice niso več branile možem na četrtinko Vipaveca, in na večerne pogovore pri »beli lisici«. —

Prijatelj, ako želiš kupiti

„BRIVCA“,

dobiš ga vsaki deseti dan v tobakarnah:

V Trstu prodaja:

LOVRENČIČ, nasproti kavarne Fabris
KERSTEN, pri Kjozi.

PIPAN, Ponte della Fabbra:

TOBAKARNA nasproti restavracije Rossetti.
na Corsia Stadion blizu Leitenburga
" Molin grande pri uhodu mesta. vrat
" Via Nuova in Molin piccolo.
" ulica Barriera vecchia v hiši ka
varne Harmonia.

TOBAKARNA Grego na voglu via del Bosco.
v ulici Sette Fontane.

" ulica Erta pri sv. Jakabu.

" nasproti policije.

" v ulici S. Marko.

" pred cerkvi Sv. Antona starega.

" tik museja Revoltella.

" Afrič v hiši Economa Campo

Marzo.

TOBAKARNA nasproti tiskarne Dolene pri pošti
nasproti tiskarne »Edinosti« ulica
delle Poste.

Gospa GASPERSIČ, trgovka pri Sv. Ivanu.

TOBAKARNA v »Narodnem domu« v Barkovljah.

V Gorici:

TOBAKARNA Josip Schwarz, šolske ulice.
En. Jellersich. Nunske ulice blizu
cerkve.

V Ljubljani:

Gosp. BRUS pred škofijo št. 13.

" PODREKAR, Sv. Jakoba trg št. 8.

" SEŠAREK, Šeidenbergove ulice št. 36.

Glavna zaloga tobaka GBABER, Glavni trg.

Gosp. JOSIP MAČEK, Glavni trg.

" IVAN VRHOVEC, tobakar, Št. Peterska

cesta št. 52.

Gosp. BLAŽ FRAN, tobakar, Dunajska cesta 4

še fotografau aparat usjel: ne obsjegu. Lej take so b'le.

Svečanost se je začela in končala. Po tej andahti smo šli pa kukr u pracesji dual u Gradišče u ana oštarija. Že snuaps že bua s' mislim, če tūd' je malu drobiža u pergament.

Tam je lejpa šiša in müzko imajo. Med pijačo smo se sprauli na plajs. Joj koku smo se vrtajli. — J'st s'm z ano lajpo pūnceo Špicpualko plejsau; pa m' je an paglauc ranku »fauš« biu, k' me je ona gonila — mi je nōgo nāstavu, da s'm pau ju oblizežau.

Drūgo jūtro, k'm je sūhe ruabe pr-mankuvali, s'm pa kar prajk Tajmance po vasjeh obžjerov prk Söderšeci po drūgo ruabo. Ne Kark (Krk) pri Magauc sa m' bli dali škudajlo fermentinovich žganeu ist.

Žalostno dekle.

Narodna.

Ljube sestrice vprašam zdaj vas,
Sirote smo žive, kaj bode iz nas.

Veseli ta pust vzel je slovo
Na laško je šel, nazaj ga ne bo.

Udovec in fant je star ali mlad,
Vsak hodi naj raje sam spat

Prešentrani fantje, da ste tak trdi,
Saj ste še deštri in eni mladi;

Pri peči ležite, grdo se držite,
Dekleta v tugi topit se pustite. —

Že dosti let čakam za pust le živim
Zastonj sv. Antonu darove delim.

Vsakó leto pred pustom se troštam moža
Na božjo pot hodim in prosim Bogá.

Deb' ga mi poslal le sam večni Bog
Če tud' je polomljen od glave do nog.

Ga hočem ljubiti da bode vesel.
Sam vrag moral bi biti, dab' take ne vzel.

Res kože sem grbe okoli bradé
na glavi se vidjo že sivi lasje.

Ko b' se en takšen še dohtar dobil
da bi vsaj stare dekleta mladil.

Deb' zadobile nekdanjo mladost,
potem bi zmotile še koga ta post.

To me še vendar pri sreč hladi
da se dosti še takih med nami dobi.

Te bodo tud' mogle še ledih ostat
In velik ploh z mano navezat na vrat.

Po cestah po mestih potečemo ž njim
Jest ko stareja pojdem pred njim.

Ti Barbka in Katra pa pojđ'te od zad,
Če Martin nas sreča ga primte za vrat. —

Dopisi.

Novo, društvo »Orel« v Ročinju! Društvo »Orel« priredilo je v nedeljo ples v divnih osmrečenih prostorih gosp. Kameščika. Jako nas veseli, slišati da so tako uneti, mislili smo vse drugače namreč da bodo uzeli za muzikante 6 eiganov in za plesovke 12 eiganok ali hvala Bogu zbrali so take, ki niso dišali po špehu in obrnili so drugače: imeli so 3 godee namreč prvega kapelnika gosp. Staniča drugéga gorjana z zablekanim basom in tretjega benečana — Plesavke bilo so domače dekleta z Orli in z enim gosp. frakom. Sliši se tudi da so se dobro namazeli pri veselici torej te prosim dragi Brivec pridi in britev dobro nabrusi, populi jim kosmato perje in ostrži jih malo, nas bo jako veselilo.

* * *

Iz škednja. O ti dlakorezar, kaj ti je da ne prideš več k nam. — Mar imaš influenco, ali te lenoba zmaga? Na noge dragi, na delo. Takoj poberi vse orodje in trči k nam v Skedenj. Nabrusi še le orožja da ne mudiš časa, tvoji »aventorji« so zadovoljni vse eno, samo da jih prideš hitro ostrgat.

Ko prideš k Beniču oglasi se pri tistem znanem kosmatem gospodu, ki je tam navaden gost. Dobro ga nažajfaj in čisto ostrgaj.

Med delom svetuj mu, naj ostane raje doma in učit se »dienstreklamo« nego da na teš hodi v Schäffmanovo kavarno nago varjat gospodarja, naj ne jemlje v svoj local ničvredne »Eдинosti«, in da naj raje vzame »Piccolo«, ta da je mož! i. t. d.

Kakor se bodeš sam prepričal se temu mogočnemu gospodu in njegovi — polovici 2 ure daleč na obrazih vidi, da sta trda Kranjca — Slovenca, a vendar, lomita vedno med seboj italijanščino, gotovo si jo učita eden družega. — Na tvoje vprašanje zakaj da ne govori z našim ljudstvom slovenski, rekel ti bo — kakor vsem drugim: — »Jaz govorim, kar mi pride na jezik in nisem fanatiko;« ti pa se mu le odreži: naj le vzame »kalmante« da si odpravi nepotrebni kašelj p r o t i slovenskemu jeziku. Vse jezike zna in rad govori, samo svoj materini jezik mu je toliko žolča na duši. Z

vsemi domačini ti ne govori — pardon — lomi kakor samo nemško. Njegovo srce pa bije za nemško nebesa, ker se je izrazil nekemu domačinu, da oa bi raje videl, da bi bila — avstrija n e m š k a. Njegov »lep« izraz, kateremu se vsi norčujejo je — ožčia« madonna. Ko se posloviš od njega, reci mu, da ako se ne poboljša, prideš ga večkrat obriti. Pojdi dalje! Ustavi se pred kavarno in poglej na napis »Schäffmann Gasthaus«. Pojdi k gospodarju in ga gosto nažajfaj in ostrgaj da se mu bode um razvedril ker je prišel ob pamet ko je razobesil na slovenskih tleh, v nađodni vasi »s a m o n e m š k i n a p i s«, povedi mu da vživa edino od slovenskega ljudstva in da to Skedenjci ne potrebujeje njegove izivalne table. Žalibog da veliko domačih in tudi kranjskih Slovencev podpira tujce. Kakor sem čul, svoja dva otroka pošilja namesto v Škedenjski slovenski vrtec v laški. Povsod so jednaki.

Dalje pokukaj v — Liquorerio — domačina — Giovanni Suman (Šuman). Vem da nisi vaju peteša, pa gospodar je kosmat treba je da ga obriješ. Uprašaj ga na uho, ako se ne sramuje svojih domačih ljudi, da toliko časa drži »s a m o l a š k i n a p i s« med tem, ko ga edino domačini podpirajo.

Opomni njegova dva spoštovanja vredna národna vrla sina, da naj vsaj ona dva posredujeta da se laška tabla nadomesti se slovenskim napisom.

Oha! mojster! izročim ti tudi tri kosmatinke mišje dlake, samo da jih čisto obriješ. Gospodični Mariji B....i svetuj naj ne hodi v sobo bralnega društva burke uganjat ter nadlegovati tamburaše ob času vaj — kakor so se mi mladi tamburaši pritoževali. Ako se je menda sama odstranila od tamb. zboru, naj sedaj lepo ostane doma, ker so ji vže vsi tamburaši antipatični. Zapomni si jo Brivec!

Druga g.čna I. M. Ur. hči slovenskih starišev se drzne izraziti proti našim dekletom se »šč a v i«. Brivče, zapišijo v svoj protokol, ako se ne poboljša prideš s čistim imenom na dan. Pogleda naj se najprvo v družinsko zrcalo.

Tretja pa je še bolj zaraščena, za sedaj obrijo le površno, v drugič, ko ji zraste brada, jo bodeš pridneje ostrgal.

Ta kosmatinka bila M. Č., katero mrzi vse, kar je narodnega; s puhkami izrazi nadleguje poštene pevkinje ter sploh vsako narodnjakinjo. Priporoči ji, da ako se ne spreobrne, jo pri teš v drugo ostrgat. Ker vidim, da boš ponueal vso žajfo, odloži

POZOR!

Trst — ulica Giulia št. 25. — Trst.

Kdor želi biti dobro in točno postrežen z svežim in vsakovrstnim kolonijalnim blagom kakor: kavo, rižem, oljem, testenino, moko, milom, sirom ter raznovrstna fina vina v buteljkah ter sploh z vsemi jestvinami naj se obrne do podpisanege. — Pošilja tudi na deželo proti poštnemu povzetju. V mestu dobe na željo prosto na dom. Nadejaje se obilo obiska beleži udani

Vekoslav Plesničar.

Najceneja kupčija

dokler je v zalogi.

2.20 gld. stane niklova — remontoir — žepnica z verižico in škatljico.
4.65 gld. prava srebrna — remontoir ura s posrebr. amer. verižico in etai.
4.90 gld. srebrna damen rem. ura z posr. verižico.
11.50 gld. prava z 14 kar. zlata rem. žepnica z škat. in eleg. verižico.
Ura je garant. na tri leta
1.50 gld. velja 6 kar. zlat.

prstan s kamnom. — Pošiljatev na povzetje ali po nakaznici. — Blago, ki ne konvenira se tekem 8 dneh spet sprejme in denar vrne

Bratje Hurviz

(Eksportna hiša.)

Krakovo, Stradon 17.

Bogato ilustr. katalog ur, zlatanin in srebrnin znižanimi cenami na razpolago. —

Agentje se iščejo.

Pozor!

Opozarjamo one čast. naročnike, ki so nam na dolgo lansko naročnino, da nam jo čim prej pošljejo, ker vendar ne bodo zahtevali, da se jim Brivec zastoj pošilja. — Ako naročniki ustavijo plačevanje, zapre tudi Brivec svojo brivnico. To je jasno kakor solnce. — Upravništvo.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Inmate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 z alž. kapitala. *Asikuracije so znašale:*
Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. 66 milijonov 174.000 gld.

1, v zavarovanju na življenje 189 milijonov 459.000 gld.

K r č m a

Trst ulica S. Marco št. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivaj; se tudi vedno mrzla jedila. Udani

Ant. Babič.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manifakturnim blagom. Udobiva se najboljša Kotonjina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Moderei najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. Pleti (šjali) v raznih modernih barvah, Udobivajo se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se moške obleke po meri.

Uzorec na deželo se pošiljajo zastoj in blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik

Ulica Nuova št. 28.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake). zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode. cedi (gume) kirurgično opravilo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Čemu v Ameriko

ko si doma lahko denarja zasluzi, kdor zna brati in pisati in mu je resna volja truditi se. Vprašanja v tej zadevi pošiljajo naj se v zaprtik pismih z napisom: »Ne v Ameriko!« poste restante v Ljubljano.

I. VICIČ, krojač v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vicič, krojač.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravljata najvažnejša dnevna politična vprašanja. Neben slovenski političarne bi smel biti brez tega lista.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatev v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatev se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje, itd.**

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo št. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače **istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo.** Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno in zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča **ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje.** Najnižje cene. — Najfinejša **Štiria kolesa** in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: **kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.** -

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja **razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine** in kolonijalno blago. Pošilja se na **debelo in drobno.**

Pošiljatve samo na **povzetjé,** posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena **olju** je od **28 nvč., do 72 nvč.**

Kave dobite: **Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.**

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: **duhovnikom, učiteljem in uradnikom.**

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z želežjem
Konjedic & Zajec
v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše **štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.**

☛ Vse po najnižjih cenah. ☛

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poročtvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892	glđ.	17.663.76
"	1893	"	38.245.13
"	1894	"	49.741.66
"	1895	"	88.644.52
"	1896	"	125.448.27
"	1897	"	164.907.79
"	1898	"	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno **pekarijo.** — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: **prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo** s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se **vseh vrst moke** — domače pečivo — **sladkarije in pristno domače maslo.** — Sprejema v peko domači kruh; vse po **nizkih cenah.** Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

za leto 1900 je izšel.

Koledar se prodaja po knjigarnah in tobakarnah v Trstu, Gorici, Celju, Kranju, Ljubljani in na postajah južne železnice.

Cena 30 nov. (60 h. po pošti 35 nč. 70 h.)